

Sygn. akt IV U 23/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Alicja Romanowska

Protokolant: stażysta J. S.

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2013r. w Elblągu

na rozprawie sprawy

z odwołania E. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 16/11/2012 r. znak:(...)

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy E. R. prawo do emerytury od dnia 30 października 2012 r.

Sygn. akt IVU 23/13

UZASADNIENIE

Skarżący E. R. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 16.11.2012r., znak (...) odmawiającej mu prawa do emerytury.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie powołując się na art. 24, 32 i 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wskazując, że skarżący nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Skarżący E. R. urodził się w dniu (...), zatem w dniu (...) ukończył wiek 60 lat. /bezsporne/

Wnioskodawca nie pozostaje w zatrudnieniu ,na dzień 1 stycznia 1999r ,udokumentował 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego,.

/dowód:bezsporne,nadto kwestionariusz dot. okresów składkowych i nieskładkowych k.5 – akta ZUS/

W dniu 9.10.2012r. skarżący wystąpił do pozwanego organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury.

Skarżący przedłożył pozwanemu organowi rentowemu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach:

- w Zakładach (...) w B. , z którego wynika, iż skarżący w okresie od 1.09. 1967 r do 9.11.1974r i od 10.06.1974r do 9.11.1974r stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał prace w warunkach szczególnych wykonując pracę peklowaczabekoniara tj prace . wymienionym w wykazie A dział X poz. 8pkt 5 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa ,Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 14.07.1988r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

. /dowód: świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k.5, akta ZUS/

- w zakładach (...) SA w M. (obecnie A. (...) Sp. z. o o w M.) z którego wynika, iż skarżący w okresie od 14.11. 1974 do 31. 10 1976r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku rzeczoznawcy do spraw klasyfikacji żywca i mięsa , gdzie wykonywał pracę bezpośrednio przy uboju zwierząt(peklowaniu) - oglądacz zwierząt rzeźnych i mięsa wymienionych w wykazie A dział X poz. 8 pkt. 6 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 1 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 31 Marca 1988 w sprawie stanowisk na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach. Ze świadectwa tego wynika także, iż E. R. w okresie od 1 kwietnia 1986 do 28 lutego 2000 zatrudniony był w wyżej wymienionym przedsiębiorstwie na stanowisku kierownika wydziału uboju gdzie stale i w pełnym wymiarze pracy wykonywał prace przy kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozorcze inżynieryjno- technicznym na oddziałach i wydziałach w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie wymienione w dziale XIV poz. 24 pkt 1 wykazu B stanowiącego załącznik numer 1 do zarządzenia numer 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 31 Marca 1988 w sprawie stanowisk na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach oraz wymienionych w dziale XIV pozycja 24 wykazu stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów nr 43 z 7 lutego 1983 r.

/dowód: świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k.6, akta ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 16.11.2012r. pozwany organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 18.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004r. Nr39, poz.353 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca ukończył wiek 60 lat, rozwiązał stosunek pracy, posiada 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz nie przystąpił do OFE, natomiast nie udowodnił 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach

Na mocy art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) wynika, iż ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

2. Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Stosownie do § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli

spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący - 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z brzmienia § 3 za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się za okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Natomiast zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zdaniem Sądu skarżący niewątpliwie spełnia kryterium wymaganego co najmniej 25-letniego okresu ubezpieczenia, a w dniu 30.10.2012r. ukończył wiek 60 lat.

Kwestią sporną w sprawie jest okoliczność wykonywania przez wnioskodawcę pracy w szczególnych warunkach uprawniająca do niższego wieku emerytalnego oraz czy pełnił ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu odwołanie skarżącego zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany organ rentowy przyjął za udowodnione okresy pracy w warunkach szczególnych od 14.11. 1974 do 31. 10. 1976 z tytułu zatrudnienia w zakładach (...) na stanowisku rzeczoznawca ds. klasyfikacji żywca i mięsa tj. 1 rok 11 miesięcy i 17 dni. Organ rentowy nie uwzględnił pozostałych okresów prac wskazanych w przedłożonych świadectwach pracy jako okresów pracy wykonywanych w szczególnych warunkach ponieważ stanowiska bekoniarza oraz wędliniarza nie zostały wymienione w zarządzeniu numer 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 31 Marca 1988 w sprawie stanowisk na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, ponad to brak jest informacji czy prace były wykonywane bezpośrednio przy uboju zwierząt(peklowaniu). ZUS nie uznał również do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia na stanowisku kierownika wydziału uboju ponieważ stanowisko to nie jest wymienione w wykazie stanowisk pracy, przepisach resortowych. Ponadto wskazał, że okres ten nie może zostać uznany za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach, ponieważ nie ma możliwości, aby pełniąc funkcje kierownicze przebywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy stanowiskach roboczych wymienionych w wykazie. /dowód: decyzja k. 35, akta ZUS/

Przede wszystkim wskazać należy, iż stosownie do przepisu paragrafu 2 ust 2 rozporządzenia Rady Ministrów 7.02.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze okresy pracy o których mowa w ustępie 1 stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustęp 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Posiadanie świadectwa sporządzonego w określonej formie nie jest jednak bezwzględna przesłanka do uwzględnienia określonej pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach. Nie jest również tak, że takie właśnie świadectwo jest wiążące dla organu rentowego i nie może podlegać weryfikacji. Istotne jest bowiem to czy pracownik rzeczywiście wykonywał pracę w warunkach szczególnych i czy czynił to stale i w pełnym wymiarze czasu, a nie to czy posiada potwierdzenie tego świadectwem o określonej formie.

Utrwalony jest w judykaturze pogląd że w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy. Nawet jeżeli pracownik nie posiada świadectwa w określonej przepisem formie, fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach może być przez niego wykazywane innymi dowodami. Natomiast w sytuacji gdy złożone świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach budzi uzasadnione wątpliwości organ rentowy może je kwestionować i wówczas rzeczą ubezpieczonego jest wykazanie innymi dowodami, że pracował w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca jako podstawę powołuje wykaz A Dział X poz. 8 Rozporządzenia Rady ministrów z 8.02.1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze-

prace wykonywane bezpośrednio przy uboju zwierząt oraz wykaz A Dział XIV poz. 24 w którym Rozporządzenie wymienia kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług, oraz dozór inżynieryjno techniczny na oddziałach i wydziałach w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Dla oceny jakie prace pracownik wykonuje i czy dany pracownik sprawuje dozór inżynieryjno techniczny istotne jest jakie czynności i w jaki sposób wykonuje. Nie wystarczy więc sam fakt zajmowania określonego stanowiska – na przykład peklowacza czy kierownika ubojni. Nie oznacza to bowiem automatycznie, że taka osoba, wykonuje prace w warunkach szczególnych i czy sprawuje nadzór inżynieryjno- techniczny na odcinku którym kieruje.

Jeśli chodzi o pracę w Zakładach (...) na stanowisku bekoniarz ubezpieczony wskazywał, iż praca polegała na peklowaniu półtuszy w solankach i rozbiórce gotowych półtuszy. Peklowanie półtuszy odbywało się ręcznie za pomocą igieł pod ciśnieniem. W całej peklowni występowała temperatura poniżej „0” stopni. Peklowanie odbywało się w oddzielnym dziale w strukturze organizacyjnym, który nazywał się Bekonem. Taki charakter pracy ubezpieczonego w powyższym okresie potwierdzili świadkowie: J. W. (1), H. S. i S. K.. Świadek H. S. zeznał, iż pracował w Zakładach (...) w B. od 1963 do 2008 jako rzeźnik- masaż , świadek ten zeznał iż pracował z ubezpieczonym E. R. w latach 1972- 1974 w masarni, a następnie ubezpieczony został przeniesiony na dział bekonu do peklowania. W dziale tym były chłodnie. Odbywało się tam peklowanie mięsa solanką w basenach, mięso było nastrzykiwane solanką ręcznie. Na oddziale były duże baseny, głębokie na kilka metrów. Pracownicy peklowni również obrabiali półtusze wykrajając nierówności. Większość prac polegała jednak na peklowaniu. Pracownicy przy peklowaniu byli ubrani w specjalne gumowe fartuch ochronne. (dowód zeznania świadka 00:20:05- 00:30:31).

Świadek S. K. także potwierdził, że ubezpieczony E. R. pracował w Zakładach (...) jako bekoniarz. Praca na tym stanowisku polegała na peklowaniu. Peklowanie odbywało się w głębokich basenach gdzie układał się półtusze, soliło i zalewało solanką. Po wyciągnięciu z solanki, bekon kierowany był na ociekalnię, gdzie dokonywano tzw. Toalety, która polegała na odcinaniu nierówności.(dowód zeznań świadka 00:42:32-00:48:32).

Również świadek J. W. (1) potwierdził, iż ubezpieczony w okresie pracy w Zakładach (...) w B. na dziale bekonu, wykonywał pracę , która polegała na peklowaniu mięsa. Świadek ten zeznał, iż półtusze układano w basenie który zalewano solanką, później przenoszono półtusze na ociekalnię gdzie je obrabiano i wysyłano na eksport. Świadek ten zeznał, iż ubezpieczony wykonywał pracę polegającą na peklowaniu i soleniu bekonu.(dowód zeznania świadka J. W. (1) 00:57:55- 01:02:33)

W ocenie Sądu zeznania powyższych świadków zasługują na uwzględnienie, są wzajemnie spójne i uzupełniają się. Z zeznań tych świadków wynika, iż ubezpieczony w okresie skierowania go na dział bekonu tj. od 06.06.1974 do 09.11. 1974- 5 miesięcy i 3 dni, w stałym i pełnym wymiarze pracy, wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w Dziale X poz. 8 pkt 5 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 4.11. 1988 w sprawie stanowisk na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach. W ocenie Sądu wyżej wymienionych świadków jednoznacznie można ustalić, iż ubezpieczony pracował na stanowisku peklowacza i wykrawacza w zasadzie nie wykonując innych czynności. W tym miejscu jeszcze raz podkreślenia wymaga fakt, że dla oceny czy praca spełnia wymogi do zakwalifikowania jej jako wykonywanej w warunkach szczególnych pierwszorzędne znaczenie ma nie nazwa stanowiska, ale zadania jakie wykonywał pracownik. Stanowisko jakie zajmował w w/wym okresie ubezpieczony określone było jako bekoniarz, wędliniarz. W ocenie Sądu zeznania świadków potwierdzają w sposób jednoznaczny , że E. R. wykonywał pracę polegającą na peklowaniu i wycinaniu.

W okresie od 01.04.1986 do 31.12.1998 ubezpieczony pracował na stanowisku kierownika wydziału produkcji mięsa, szefa produkcji i następnie kierownika wydziału uboju. Z zakresu obowiązków na stanowisku kierownika wydziału produkcji z dnia 01.04.1986 wynika, iż do jego zadań należał całokształt związanych z ubojem, wychładzaniem, magazynowaniem mięsa, obróbką i konserwacją skór, jelit i szpeciny, produkcją mączek i plazmy, zbiórką i konserwacją gruczołów i obróbką podrobów. Ubezpieczony wyjaśnił, że na obydwu tych stanowiskach wykonywał te same czynności, podlegało mu 250 osób w tym 70 osób na uboju trzody, gdzie był jeden mistrz, 45 osób na uboju bydła gdzie był jeden mistrz, jelicarnia wieprzowa gdzie pracowało 70 osób, jelicarnia wołowa, dział ubocznych

artykułów uboju, poza tym podlegali mu pracownicy jelicarni i klasyfikacji żywca. Ubezpieczony nie wykonywał żadnych prac administracyjnych, spędzając czas na produkcji. Ubezpieczony wskazywał, iż jego nadzór inżyniersko-techniczny polegał na stałym nadzorowaniu czynności wykonywanych na produkcji, decydował jak wykonać ubój, jak rozebrać daną tuszę, co prawda na poszczególnych wydziałach byli mistrzowie, ale z uwagi na dużą ilość osób zatrudnionych mistrzowie sprawowali nadzór tylko nad poszczególną częścią pracowników, pozostałe sprawy inżyniersko-techniczne sprawował bezpośrednio ubezpieczony.

Charakter pracy ubezpieczonego w okresie sprawowania stanowisk kierowniczych potwierdzili świadkowie K. J. (1), T. L. (1) i J. W. (1). Świadek K. J. (1) zatrudniony był w Zakładach (...) w O. od 1986-1995 jako z-ca dyrektora i był przełożonym ubezpieczonego. Świadek ten zeznał, że praca ubezpieczonego była czysto operacyjna. Podlegało mu 300 osób, w tym przede wszystkim pracownicy uboju, jelicarni, magazynu żywca, produkcji mączek. Świadek zeznał, że jako przełożony ubezpieczonego wymagał, aby przebywał on przez cały dzień pracy bezpośrednio na podległych mu oddziałach produkcyjnych. Na oddziałach pracowali mistrzowie i brygadziści pracujący. Z uwagi na skomplikowany proces produkcyjny kierownik bezpośrednio podejmował szereg decyzji związanych ubojem, zakwalifikowaniem bydła i trzody do odpowiedniej klasy, czy też cyklem produkcyjnym. Wskazywał także bezpośrednio pracownikom jak mają wykonywać czynności. Kierownik nie miał żadnych obowiązków administracyjnych. Ewidencja czasu pracy, sprawy płacowe i kadrowe pracowników, kontakt z działem kadr oraz wszystkie inne sprawy administracyjne należały do mistrzów, którym podlegały asystentki.

/zeznania świadka K. J. (1) 00:31:24-00:42:32/

Świadek S. K. zeznał, że pracował w Zakładach (...) w O. od 1977r do 2008r. Potwierdził, że E. R. w okresie pracy na stanowisku kierownika działu uboju i kierownika wydziału produkcji mięsa przez cały dzień pracy przebywał na oddziałach, nie wykonywał prac administracyjnych. Na oddziałach pracowali mistrzowie, ale również kierownik bezpośrednio nadzorował pracę pracowników produkcyjnych kierując procesem produkcyjnym i podejmując decyzje technologiczne.

/zeznania S. K. 00:42:32-00: (...)

Świadek J. W. (1) także potwierdził, że w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w O. ubezpieczony w okresie zatrudnienia na stanowisku kierownika uboju i wydziału produkcji mięsa przez cały dzień pracy przebywał na produkcji, nadzorował proces produkcyjny w tym także na wydziale produkcji mączek. Nie wykonywał prac administracyjnych. Podejmował kluczowe decyzje dotyczące produkcji, wskazywał jak pewne prace należy wykonywać bezpośrednio pracownikom.

/zeznania J. W. (1) 01:02:33-01:08:39/

W ocenie Sądu zeznania tych świadków zasługują na uwzględnienie, albowiem są spójne i wzajemnie się uzupełniają, nadto korelują z zeznaniami skarżącego. Na uwagę zasługuje, że świadek K. J. był przełożonym ubezpieczonego i zapewne znał zakres jego obowiązków, a także w szczegółowy sposób przedstawił jakie wymagania stawiał przed ubezpieczonym. Z zeznań tego świadka jednoznacznie wynika, że ubezpieczony odpowiadał za produkcję i cały czas przebywał na halach produkcyjnych sprawując nadzór inżyniersko-techniczny i dotyczący jakości.

Świadek T. L. był mistrzem i potwierdził, że to on miał szereg obowiązków administracyjnych, a kierownik zajmował się tylko produkcją. Świadek J. W. potwierdził natomiast, że jako pracownik otrzymywał wskazówki co do pracy również bezpośrednio od ubezpieczonego. Nie budzi wątpliwości Sądu, że ubezpieczony pracował w zakładzie, na odcinkach gdzie niewątpliwie jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie rozporządzenia będzie osobą sprawującą nadzór inżyniersko-techniczny codziennie przez osiem godzin merytorycznie nadzorując pracowników wykonujących prace.

Dlatego też w ocenie Sądu wyżej wymieniony okres zatrudnienia skarżącego był okresem dozoru inżyniersko-technicznego który miał charakter dozoru merytorycznego i dlatego uznać można, iż skarżący w wyżej wymienionym

okresie wykonywał pracę w warunkach szczególnych. / nadzór dotyczył pracowników wykonujących prace ubojowca ,jeliciarza ,wykrawacza mięsa,aparatowego urządzeń do produkcji mączek paszowych z surowców utylizacyjnych.– dział X poz 3 pkt 1,3,5 i poz 9 Zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej nr2 z 4.11.1988 w sprawie stanowisk pracy na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze /

W tym miejscu warto wskazać ,że ostatecznie organ rentowy uznał za pracę w warunkach szczególnych pracę na stanowisku kierownika D. Uboju od 1.10.1996r .W ocenie Sądu należy dać wiarę ubezpieczonemu,że jego praca na stanowisku szefa działu uboju i działu produkcji mięsa nie różniła się .Wynika to z zeznań świadków .Także z akt osobowych nie wynika,aby w związku ze zmianą stanowiska zmieniono E. R. zakres obowiązków,co potwierdza jego wyjaśnienia w tym zakresie. Na podkreślenie zasługuje fakt ,że ubezpieczony w okresie pracy na tych dwóch stanowiskach nie miał obowiązków administracyjnych .Cały dzień spędzał na produkcji gdzie jako podstawowe wykonywane były prace w warunkach szczególnych .Trudno przyjąć ,że nie sprawował w związku z tym bezpośredniego nadzoru inżynierjno-technicznego .W ocenie Sądu dział produkcji mączek należy zaliczyć do prac w warunkach szczególnych .Na oddziale utulizowano bowiem odpady i martwe zwierzęta.

Reasumując ,w ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, iż w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy sprawował nadzór inżynierjno techniczny nad pracownikami zatrudnionymi na stanowiskach pracy w warunkach szczególnych,wykonywał kontrolę międzyoperacyjną ,kontrolę jakości produkcji - dział IXV poz .24 Rozporządzenia RM z 7.02.1983r / w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zw z dziale XIV poz. 24 pkt 1 stanowiącego załącznik do zarządzenia numer Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 4.11 1988 w sprawie stanowisk na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach oraz wymienionych w dziale XIV pozycja 24 wykazu stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów nr 43 z 7 lutego 1983 r.

/okres od 1.04.1986r -31.12.1998r- 12 lat 8 m-cy 23dni – z wyłączeniem zwolnień lekarskich 21.03.1994r do 26.03.1994r i 11.05.1994r -13.05 .1994r /

Sąd ustalił ,że ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych w okresach

- 10.06.1974r -9.11.1974r – 5 miesięcy

-14.11.1976r -31.10.1976r -1 rok i 11 m-cy i 17 dni /okres niekwestionowany przez ZUS/

-1.04.1986r -31.12.1998r -12 lat 8 miesięcy i 23 dni

Łącznie 15 lat 1 m-c i 10 dni

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu ,w związku z wykazaniem okresu 15 lat pracy w warunkach szczególnych do uwzględnił odwołanie i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od 30.10.2012r tj po ukończeniu 60 lat życia..